

104906

HA
13/11-93

Kamouflert rasehets

HA har 17. november et leserbrev med slik overskrift. Som vanlig i innlegg som er et angrep, tillegges man meninger man ikke har. Innsenderen spør om jeg «får angst av å se mennesker med en annen hudfarge». Jeg har venner med annen hudfarge både i Afrika og Asia. Men jeg skal innrømme at når jeg ser hvordan innvandringen har forandret Oslo østkant, liker jeg meg ikke. Det er jeg ikke alene om. SVs Erik Solheim flyttet av den grunn. Innsenderen kommer inn på at det gir et friskere Norge at nordmenn blandes med andre raser. Jeg vet for lite om det til å innlate meg på en slik diskusjon. De som har døtre bortgiftet til afrikanere vet mer om slikt.

Innsenderen mener at jeg er «vred for at han må betale over skatteseddelen». Det har jeg ikke sagt noe om for mitt eget vedkom-

mende. Den betalingen må vi alle være med på, vær sikker. Jeg kan trekke frem Oslos byrådsleder Rune Gerhardsen. Etter planen skulle Oslo ta imot 500 til neste år. Nå skal 15.000 innvandrere ut av asylmottakene og plasseres i hus og leiligheter i kommunene. Oslo blir bedt om å ta imot ikke 500 til neste år, mrrn 2000. Gerhardsen regner, iflg. Aftenposten aften 17. nov. at Oslo da vil få 4.000 nye flyktninger neste år. For det vil komme familiegjenforening til de 2.000, dessuten innvandrere tilflyttet fra andre kanter. Han sier at dette vet vi ikke hvordan vi skal klare. Vet ikke om vi har kapasitet. Ikke bare tale om norskundervisning. Tenk på barnevernet, psykiske problemer og sosialhjelpen. Sa Gerhardsen. Ingen kan beskyldes ham for å drive rasehets.

Når man ser på stasbudsjettets milliardunderskudd år på rad, leser hva f.eks. lokalavisene skriver om innskrekninger, tegner det seg bilde av et Norge der innsenderens hjelpsomhet er større enn hva økonomien tillater. Av en befolkning på 4,2 millioner lever 1,2 millioner på trygd. Hamar skal skaffe hus, leilighet og underhold til 50, et tall som ved familiegjenforening blir høyere, anslagsvis 200. Skal bli spennende å se hvordan kommunestyre og budsjett greier det.

Klart det er synd på disse menneskene som med store omkostninger har tatt seg frem til det fjerne Norge for å komme unna krigens redsler. Nøkternt vurdert bør man regne med at mange av dem ikke vil ha noe hjem å reise tilbake til i Bosnia når krigen en gang er over. Det meste av regningen må betales av de som kommer etter oss.

Hamar, 18. november 1993

Anton Olstad